

(irritans) superius dicta ligat, & afficit ignorantem, ut per eum ibi in n.8. & gl. si n. 18. etiam si non sint apposita verba nostrae Bullae, ibi, scilicet, vel ignoranter contigerit attentari, &c. ubi plurimos adducit, & facit text. in c. si eo tempore 43. de elect. l. 6. c. quodam 40. de prebend. in 6. c. dudum, c. penult. de concess. prebend. lib. 6.

85 Ex quibus evidenter apparet, quod impetrationes, concessionem & provisiones Pontificales factae de beneficiis, quae revera sunt juris patronatus Regii tanquam subjectae dictae clausulae irritanti, & ejus potestati, tanquam quae nullae non potuerunt causare praescriptionem, nec habere principium, quoniam certissimum est dictum decretum irritans ipsum Papam, & ejus successores ligare, ac comprehendere, maxime, adductis verbis, quibus in nostra Bulla Adriani VI. ibi, per nos aut Romanos Pontifices successores, nostros, &c. ut per text. in clem. cum ei quem in 1. respons. de concessio. prebend. dicit ibi Archidiaconus. 3. Franc. n. 2. Ant. Gabr. in tit. de claus. conclus. 3. n. 4. 5. & 74. Philip. Probus in c. tibi qui n. 5. de rescript. in 6. Philip. conf. 37. n. 2. & 3. vol. 4. Gernio. in tr. de indultis Card. §. alioquin ex n. 15. Cassiad. dec. 2. n. 2. de decret. in reservat. Moheda. dec. 2. 1. n. 1. de preben. Put. dec. 141. l. 2. Caputaq. dec. 82. n. 1. p. 2. Rot. dec. 206. n. 2. & 3. p. 1. divers. Aymon. conf. 3. n. 17. & 26. idem Put. dec. 191. lib. 3. & decis. 418. lib. 2. Ant. Gabr. d. conclus. 3. num. 62. ubi plura elegantia cummulavit circa hoc decretum irritans per ampliaciones, & limitationes.

Insuper & pro hac parte facit, quoniam concessionem, & provisiones horum beneficiorum juri Regio patronatus competentium nullae fuere ipso jure, stante earum revocatione procedente, cum sint subjectae clausulae derogatoriae, contentae in d. privilegio Adriani VI. ibi, (quascumque literas Apostolicas desuper quomodolibet pro tempore confectas, etiam quascunque derogationes, quorumvis jurium praesentandi, seu nominandi, etiam cum quibusvis efficacissimis clausulis in se contentis, nullius roboris, & momenti existere, &c.) quae clausula derogatoria annullat subsequentes dispositiones contrarias, ut ex ea patet, & probat text. in l. si quis in prin. 22. ff. de legat. 3. ubi gl. verb. accipiat. l. 22. tit. 2. p. 6. l. si mihi & ibi. 12. §. in legatis ff. de legatis 1. text. in c. ex literis §. certum, de dolo & contuma. text. in c. unico, §. nos super hoc de excessibus Praetorum in 6. tradunt post scribentes ibi Dinus in c. quod semel n. 14. cum seqq. de regul. jur. in 6. Gomez in c. 1. n. 15. de constit. in 6. Covarr. in rubrica de testam. 2. p. a. n. 19. Mantica de conjectio. lib. 2. tit. 8. a. n. 1. Hier. Gabr. concl. 96. n. 27. l. 2. & de ratione Bart. in d. l. si quis in prin. sub n. 4. & 5. Rom. conf. 438. sub n. 9. Paris. conf. 42. n. 26. lib. 4. Gozadi. conf. 9. incipit in hac causa n. 26. & 63. Cassiad. dec. 36. n. 8. super regulis. Rota dec. 137. p. 1. divers. dicentes, quod clausula derogatoria stante in prima dispositione futura sequens dispositio contraria non valet, nisi jus speciallem mentionem faciat, quae secundae derogationes & mentiones cessant in nostro casu, cum etiam sublatae sunt expressae, ibi, etiam quascunque derogationes, &c. & ibi, etiam cum quibusvis efficacissimis clausulis, &c. quae dicitur clausula derogatoria derogatoriarum, ut colligitur ex Doctoribus in d. l. si quis in prin. & Paul. Castr. conf. 278. passus iste dubitabilis ante si. versic. item continet aliam derogatoriam illius derogatoria, & in versic. patet enim l. 1. Feder. de Senis conf. 233. casus talis est. Decius conf. 165. viso tenore num. 1. Parisius conf. 42. num. 15. in fi. lib. 4. & tunc in secunda dispositione contraria non sufficit, ut fiat derogatio, & mentio de clausula derogatoria primae concessionis, sed etiam debet fieri de clausulis derogatoriis, ut post Bart. in d. l. si quis in prin. & alios tradit Put. decis. 109. in una Zamoren. num. 4. lib. 1. Paris. conf. 42. num. 15. & 16. lib. 4. Gozadi. conf. 9. n. 24. Covarr. in rubrica de testam. 2. p. sub n. 20.

versic. hinc scribit Paul ibi, quia duplex derogatorio tolli debet Selva de benefic. 3. p. quaest. 14. num. 35. Paul. Castr. conf. 3. quoniam adjectione sub n. 5. l. 1. Rom. conf. 327. n. 3. Decius conf. 165. viso tenore sub n. 5. vers. & ista conclus. Rota dec. 468. n. 3. p. 1. divers. & dec. 137. num. 7. in fi. ead. p. 1. Ferret. conf. 223. n. 8. lib. 2. qui loquuntur in privilegio, de quo ad idem etiam loquuntur Calder. conf. 136. Thom. Gram. dec. 20. incipit pendente querela. Socin. conf. 2. in caus. Domin. Guid. n. 2. & 50. lib. 3. Ruin. conf. n. 6. lib. 2. Rip. in c. 1. n. 55. de rescript. Ferret. conf. 32. n. 5c. Tiraq. de legib. connubia. 2. p. gloss. 7. n. 203. Covarr. ubi supra n. 20. Staphil. de liter. gratia tit. de vi & effectu. clausularum, §. in literis ex n. 4. cum seqq. Gomez. in repetit. c. pri. n. 154. de constitutionib. lib. 6. Ant. Gabriel. lib. 6. commun. opin. tit. de clausulis conf. 5. n. 11. & 22. Menoch. conf. 36. n. 48. lib. 1. late & optime Selva de benefic. 3. p. q. 14. per totam.

Et adhuc facit, nam licet satis sit controversum, an derogatione privilegiorum facta per legem generalem, censetur sublatum priv. ut videre est per Hier. Gonz. gl. 36. a. n. 13. tamen illud est verum, ut ipse probat n. 37. quod quando privilegium praecedens habet ita fortissimas, & efficacissimas clausulas derogatorias, quod minime verisimile sit voluisse Principem (a cujus intentione omnia pendunt) in sequenti constitutione generali per viam legis factae, tale privilegium comprehendere, & adducit exemplum in privilegio concessio per sumam Pontificem Marchioni Astoricensi (sua vita durante) praesentandi nonnullos canonicatus illius Ecclesiae Cathedralis, (quod est simile huic nostro Regio,) continensque similes ei causas, ibi, (concedimus jus patronatus hujusmodi, ac si tibi ex vera dotatione, & fundatione competeret, etiam per Sedem Apostolicam, nisi de toto tenore, & data praesentium plena, & specifica, & individua, & expressa de verbo ad verbum, non per clausulas generales idem importantes, mentio fiat, & tuus ad id accesserit consensus derogari non possit, nec derogatum censeri, &c.) & tamen hujusmodi privilegium non fuit derogatum per regulas Cancellariae in contrarium postmodum editas, ut in terminis pluries dixit Rota, test. Put. decis. 308. per totam lib. 3. Mohedan dec. 10. de jur. patron. & melius clariusque in dec. 137. & dec. 468. p. 1. divers. & 304. p. 2. divers. ubi late beneque ponderantur dictae clausulae. Caesareae namque majestatis indultum nostrum, multoque fortiores clausulas habet, prohibentes omnino & absolute derogationem, & alias multo magis efficaces; ut ex eo patet, & militat multum dissimilis ratio in Principe Catholico nostro, fortissimo Ecclesiae muro, columna stabili Christianae religionis, flagello hereticorum, cujus privilegio per nullas mundi causas summi Pontifices non detrahunt, sed augent passim, cujus indices & merita crescunt, quoniam per legem sequentem derogantem privilegii quibusvis, non censetur derogatum primum concessum a Papa personis dilectis, gratis, & valde benevolentis, ut scripsere Roma, conf. 478. n. 1. & 2. 18. & 19. Selva. benefic. 3. q. 15. n. 23. 27. late Mantia. de conject. lib. 12. tit. 8. n. 26. Anastasius Gernio. in tract. de indultis, §. alioquin, num. 32. & 33. quae quibus & quadrant, nisi Caesareae, & Catholicae Majestati Philippi I V. suiique progenitoribus, dicat orbis, praecleara opera, caelumque testentur.

Nec est dicendum, ut ex eo quod sacra Caesarea, ac Catholica majestas his indultis, & privilegiis non fuerit usus in aliquibus beneficiis ob defectum; quia, notitia, licet in plurimis aliis sic; ipsa per non usum amissis, quoniam primò haec derogatoria (ut supra advertimus) continent decretum irritans, cujus effectus, & potestas ultra jam dicta, amplius illud hoc inducit, & operatur, quod constitutio, seu dispositio, super qua est appositum

appositum, impugnari non possit postea sub pretextu, quod usu recepta non sit, nam cum semel ex ea constet de intentione Papae, inferiores, sive illa non utendo, sive ex contrariis actibus sine tamen ejusdem Papae expresso assensu, eam elidere non valent, Philip. Franc. in c. cum de beneficio n. 4. ubi etiam Anchar. & Gemin. de preb. in 6. Verat. dec. 204. cum addit. p. 3. Pat. n. 4. p. 1. ubi declarat optime etiam Baptif. Marquess. de commiss. p. 1. c. 9. n. 31. ergo evidenter sequitur, ut ex hoc capite non usus privilegii impugnari non possit, cum habeat clausulam (irritans) maxime cum majori parte eo usum sit.

Secundò facit, quod Caesarea Catholica majestas eis indultis majori parte usus est (pro ut cum actis patet) sed usus privilegii in parte illud operatur, ut quamlibet praescriptionem adversus illud inductam, penitus interrumpat, probant eleganter Rim. conf. 388. n. 25. lib. 2. sequitur Joan. Garc. in tract. de nobilit. gl. 1. §. 1. n. 79. ante fin. ergo dicendum venit, quod, vel ordinarium praescriptio adversus hujusmodi privilegia non potuit habere principium, vel si habuit, illum statim semper ac continuò interruptum, ita ut nullo tempore perfici valisset incepta.

Per usum eorum in ceteris beneficiis hujus speciei retinet, & conservat ea privilegium, quoad aliud, in quo usus non fuit; enim vero in his, in quibus adest titulus, per usum partis retinetur universonum jus quoad quasslibet species sub eo contentas, juxta Bar. doctrinam in l. 1. §. si quis hoc interdico, §. de itinere astuque priva. sequitur Angel. in l. una est via, de serv. rusti praed. Boeri. dec. 227. n. 4. & hinc est, quod si quis habet confessionem a superiore, usus jurisdictionis in una parte tribuit usum in alia, conservaturque universonum jus, ut per Bart. docet Paul. Castr. in l. imperium ff. de jurisdiction. omni jud. Ant. de Butr. in c. si de caus. poss. & propr. Abb. in c. cum olim de praescrip. Feli. in c. auditis in 1. declaratio. in eod. tit. additio. ad dec. Capella Tholos. 32. Jacobo. in l. more ff. de juris. dom. jud. idem Fel. in c. cum ex injuncto, de hereticis, & per B. in d. §. si quis hoc interdico ex Chassane optimè dicit Ant. Gabr. comm. concl. lib. 5. concl. 2. de praescrip. n. 18. late enim & optime Tiraq. in tract. primog. q. 39. per totam fol. 590. Marefc. var. resolut. c. 11. num. 34.

Qui omnes inferunt ad praescriptiones, quod cum usus concessionis in una parte tribuat usum in alia, pariter praescriptio, & consuetudo in una extenditur ad aliam, igitur dicendum venit, quod cum sacra majestas indulto fuisset usus in beneficiorum consistorialium ibi concessorum majori parte, & in illis, quoties se obtulit vacatio, praesentavit per tot annos a tempore indulti, quoad ceteras illius generis species (cum censetur uti) extendi debet, necessariò praescriptio tot temporis usitata valitura est, non verò ex adverso proposita, cui & juris regulae tot resistunt, impediuntque ortum, & principium, ex supradictis.

Et facit quod dicit Mart. in tract. de jurisdictione, l. p. cap. 26. num. 79. quod Regnum, cujus aliqua civitates imperio patent, ei totum subjectum censetur, quia sufficit patris tantum habere pacificam possessionem, ut totius eam habere intelligatur, juxta l. 3. ff. de acquir. poss.

Insuper & quintò facit, quod quando agitur de conservatione juris, non verò, de acquisitione, nihil curamus de regula illa scilicet; tantum praescriptum, quantum possessum, sed per usum in parte conservamus notis juris in toto, quod olim competebar, quia aliud est acquirere, aliud conservare; text. in l. una est via ff. de serv. rustic. praed. ubi gl. verb. servati, text. quem dicunt Doctores egregium in l. 1. §. si quis hoc interdico, ff. de inter. astuque pri. Gratus conf. 61. n. 28. lib. 1. Ruin. conf. 217. lib. 1. n. 8. Decius conf. 271. n. 7. optimè itaque Joan. Garc. in tract. de nobilit. gl. 7. n. 6. & gloss. 1. §. 1. n. 79. ante Salgado de Protect. Reg.

Sed sacra Catholica majestas (ut certum est) non tractat de nova acquisitionibus, sed de conservando jure, sibi ex Apostolicis indultis competente in beneficiis consistorialibus, ergo per usum partis debet retinere, & conservare jus in omnibus, de qua doctrina videndus est Avend. de exequi. manaa. 1. p. c. 1. sub q. 25. versic. interest tamen, ubi dicit, post plures ab eo citatos, quod labens merum imperium ex privilegio, si in uno actu exerceat jurisdictionem, totius privilegii jus conservat, ut secus sit in praescriptione, quia tantum intelligitur praescriptum, quantum possessum, vide num. 111. statim.

Et generaliter, quod utens in parte privilegio, conservet possessionem in toto privilegio, tenet per doctrinam B. in l. citatio harrum ff. de publicanis, & in l. §. si de itin. astuque priva. & post Gratum, Decium, Ruinum Joan. Garciam locis modo citatis, tenet Mieres de major. p. 1. q. 10. n. 118. in noviori impressione.

Quoniam certum est, ut de uno casu unius speciei, ad alium casum ejusdem speciei extendatur praescriptio Bal. in l. 1. vers. sed nunquid C. de servitu. & aqua. Abb. in c. dilecti de arbitr. Paul. de Castr. in l. imperium, ff. de juris. omni. jud. Ant. de Butr. in c. dilecti. de Capellis, Monacho. Socin. conf. 111. vol. 1. idem Ant. de Butr. in c. fin. de caus. poss. & propriet. Bald. in lectur. l. 1. imperium vers. circa ult. de jurisdic. omnium judic. Maria in c. cum conting. vers. sexto principaliter, de for. compet. Fel. in c. auditis, de praescrip. Alex. conf. 68. vol. 1. Ill. in l. Imper. vers. 3. circa eandem materiam, de jur. omni. jud. ergo de una specie beneficiorum consistorialium, de quibus in d. Bulla, conservat, extenditur usum quasi possessio, & praescriptio ad alium, hoc est, ad aliud beneficium, ejusdem speciei.

Pro quo etiam singulariter facit, sexto nam per exercitium, & usum unius actus duntaxat, ex competentibus patrono, acquiritur quasi possessio in jure patronatus, ut puta quando ut patronus honoratur quis in Ecclesia, & ut talis tractatur, juxta text. in c. nobis de jur. patro. & ibi notata, ut eleganter tenet Feder. de Senis conf. 24. incipit super primo puncto. in penult. col. in fi. & movetur, quia isti sunt actus, ut cui debetur unus debetur & reliquus, quia ex eodem fonte procedunt, & sic qui in aliis actibus competentibus patrono fuit in quasi possessione etiam extenditur ad praesentationem, clarè etiam firmat Joan. Andr. in c. quod alicui gratiosè in fi. de regul. jur. l. 6. firmans conclusionem quod per exercitium unius actus competentis patrono, erit qui possessor juris patronatus, eandem sequitur Abb. in c. per illum text. vers. & hac faciunt, de relig. domib. ducit menti esse tenendum, sicutque notandum, quod per exercitium unius juris, seu articali comprehenti sub universo, infertur ad possessionem juris universalis, & plura familia cumulat Fel. in c. auditis colum. 8. de praescrip. in vers. declar. & hanc esse munem & sequendam dicit Roch. de Curt. in tract. de jur. patro. verb. competens n. 39. per totum. Sicut etiam alias per praesentationem unius pluribus ex patronis, aliis scilicet negligentibus conservatur juris patronatus quasi possessio quoad omnes negligentibus nunquam praesentantes, dummodo non appareat, praesentantem eo animo praesentasse, privandi scilicet alios sua quasi possessione; non privantur, ita late per eundem Roch. de Cur. de jur. patro. verb. competens n. 42. q. 17. Lamb. de jur. patro. 1. p. lib. 2. art. 16. q. 3. n. 13. & 24.

In juribus enim incorporalibus, in quibus adquiritur possessio generalis per acquisitionem partis, (cum talia jura magis intellectu, quam corpore percipiuntur, l. quod legat. 36. §. 1. ff. de judic. l. si fideicommiss. 50. §. tractandum, eodem tit. l. fin. C. de praes. longi temporis) ideo propter jurium unitatem ratione generis possessio retenta, & quaesita in parte retinetur in toto, ita in specie Bal. in l. 1. colum. 10. in fi. vers. 3. puncto N n 2 n. 58.

- n. 58. C. de serv. & aqua. quia quando causa univer-
 117 salis adest in utente, magis debet attendi, quam ipse
 actus particularis, seu illius actus exercitum, cum causa
 sit universalis, l. verum, la 2. de fur. c. cum dilect. 1. de
 caus. c. intellig. ubi gl. verb. ex caus. de verbor. signif. ita in
 specie possessionis docet eleganter Bald. in l. 1. n. 34. ad
 med. C. de emancip. liber. Aymon Cravet. conf. 75. n. 15.
 Sequitur Grat. in descript. foren. tom. 3. c. 425. a n. 39. cum
 pluribus seqq. qui a n. 45. infert ad oblationes, quas
 quis præterdit in tota diocesi universaliter, quia pos-
 sessio probata de aliquibus locis extendatur ad omnia
 alia in eadem diocesi comprehensa, ut ita fuisse deci-
 118 sum per Rotam coram R.P.B. Phamphilo. Hispalen.
 juris nominandi 21. April. 1613. per doctrinam Oldrald.
 di conf. 171. quia omnes. hol. ult. ad medium. vers. deinde op-
 ponitur, n. 24. ubi quod si exerceo unum, vel duos actus
 ratione universalis juris, quod mihi præterdo compe-
 tere, sic extensio etiam ad alias personas, & ad alios
 actus dummodo non diversos ab actibus in quibus fuit
 inducta, & apprehensa possessio, seu præscriptio, testa-
 116 tur Grat. ubi proxime a n. 45. idem tenet Oldrald. conf.
 154. quia tota col. 5. in prin. vers. quinto opponitur quod ar-
 ciculi. n. 17. & latè sequendo Oldraldum concludit Aym.
 Cravet. conf. 55. n. 1. & in tract. de antiq. tempus 4. p. sess. 1.
 n. 57. cum seqq. & multis comprobat Alex. conf. 68. in
 princ. vers. non obstat quod quoad onera. n. 17. & 18. l. 2.
 Roma. conf. 368. præsens consultatio n. 15. & 16. Rot. di-
 vers. dec. 17. n. 2. & 3. p. 2. & coram R.P.D. Sacrato in
 una Assisunt. caconicatus 14. Junii 1600. terminatum
 fuisse testatur Gratia. ubi proxime num. 48. Socin. conf.
 111. abunde & subtiliter, col. penult. in si. vers. sed est
 diligenter advertendum n. 3. lib. 1.
 120 Ex qua doctrina rectè fuit, quod ubi tractatur de
 præscribenda luctuosa per dominum territorii, & ju-
 risdictionibus contra vassallos, non est necessaria præ-
 scriptio immemoralis contra omnes particulariter, suf-
 ficat namque quod luctuosa sit percepta ab aliquibus,
 121 ut contra omnes intelligamus præscriptam, cum enim
 præscriptur jus reale in genere jus exigendi luctuo-
 sam, præscriptum intelligitur contra omnes personas
 territorii, quibus jus illud applicari potest, ex singul.
 122 doct. Bal. in l. si quis duntaxat 2. not. ff. si servitus vindicet.
 ubi inquit, quod præscriptio juris realis porrigitur
 ad omnes, etiam si adversus eos specificè non fuerit
 præscriptum, optime & latè Joan. Garc. de expens. &
 meliora, c. 9. n. 38. & 39.
 123 Qui ex eo infert, quod præscriptio in alia specie, quæ
 præscripta est, extendi potest de persona ad personam,
 & de una specie, seu de uno actu ad alium, docent
 etiam Bal. in addit. ad Specul. tit. de jurisdic. omn. jud.
 vers. ante penult. Fel. in c. aditis n. 20. l. in l. 3. n. 39. de
 acquir. poss. Aymon. de antiq. 4. p. in princ. n. 58. & 59.
 Bald. de præscrip. 2. p. q. 2. n. 28. Moli. de Hispan. pri-
 mog. lib. 2. c. 6. n. 17. Zalius latè conf. 17. n. 59. &
 latius profequitur. Garc. ubi proxime ad n. 38. cum seqq.
 124 dicentes quod effectus præscriptionis causatæ à jure
 reali, extenditur ad omnes illos, adversus quos præ-
 scriptum non fuit, & ad particularem speciem juris com-
 prehensi sub unico jure universali, Abb. in c. cum Eccl.
 Sutrin. n. 54. de caus. poss. & propri. & post Ant. in c. cum
 intra de decimis tenet Rebuff. in tr. de decimis q. 13. n. 20.
 pag. 57. Mier. in tract. de majora. quest. 10. n. 116. p. 1.
 in noviori impressione.
 125 Facit doctrina Bal. in l. 1. n. 24. C. de emancip. liber.
 dum inquit magis esse considerandam causam, quam
 exercitum ipsius actus, sequitur Marefc. var. resol. lib. 1.
 c. 11. sub n. 32. qui n. 33. quod etiam per unicum actum
 singularem, si tamen causa seu privilegium sit univer-
 sale, acquiritur universalis possessio manutentibilis, ad
 quod allegat B. Feli. & Ant. Gabr. in comm. opin. tit.
 de præscrip. concl. 2. n. 2.
 126 Ex hinc est, ut in rebus liquidis pondere numero,

aut mensura consistentibus, sicut in vino, oleo, & fru-
 mento, is cui donatur aliqua particula frumenti, vel
 emit, si aliquam particulam granorum apprehendat,
 totum acervum frumenti apprehendisse dicitur, ut per
 Zalius in l. in prin. col. 4. in 3. ampliat. n. 21. de acquir.
 poss. tenet Gratia, ubi proxime n. 32. ubi aliud esse in
 furto, ex æquitate l. vulgaris est questio, ubi gl. in verb.
 veram, ff. de furtis.

Hinc est etiam in possessione gregis ovium, capra-
 127 rum, armentorum, equitum, & similibus, sufficere ali-
 quod ex capitibus gregis apprehendere, nam quam-
 vis sint plures res distantes, sunt tamen sub uno nomi-
 ne gregis, & faciunt unum corpus, prout arg. §. si greg.
 institut. de legat. notat Zalius in l. 3. in prin. n. 26. ad med.
 de acquir. poss. ubi etiam concludit de choro cantorum, 128
 si enim venderentur, aut ligarentur servi cantores,
 vel servi comedi, citharædi, seu animalia jugata,
 bijugata, quadrijugata, ubi alterum sine altero nihil
 valet; apprehensa possessione in uno capite, censeretur
 apprehensus totus chorus, quasi ista sint simul conne-
 xa, l. cum ejusdem 34. ubi gl. in verb. omnes ff. de adili-
 tio editio l. plerumque 35. & l. plerumque 36. ff. eod. tit. & 129
 facit l. si ex toto 8. & ult. ff. de legat. 1. & l. neminem 4. ff.
 de legat. 2. Grat. ubi proxime n. 34 ubi a n. 37. advertit
 aliud fuisse dicendum, quando singulariter essent no-
 minati, vel pro quolibet fuissent relicta, puta decem,
 quia tunc plura essent, non attendetur connexio, ut
 notat gl. in d. l. si ex toto §. si in verb. luctuarius, per
 text. l. scire debemus 29. §. stipulationem, ubi latè gl. in
 verb. plura legata, ff. de verb. obligat.

Et confirmatur, quia ex possessione rei principalis 130
 censetur etiam continuari possessio in annexis, & accessi-
 foriis, secundum Anchar. in regul. sine poss. col. 16. vers.
 si canonicus, de reg. jur. in 6. Decium in conf. 252. n. 17.
 Ferretum conf. 14. n. 4. & 5. Lancel. in tract. de attent.
 2. p. c. 2. de attent. l. i. pend. lim. 1. n. 57. Calderi. conf. 22.
 tit. de testam. Specul. in tract. de probat. lib. 2. p. 2. vers.
 probare num. 27. fol. 104. Hippol. in l. 1. §. D. Adrian.
 n. 8. cum seqq. fo. 29. ff. de quest. Caphal. con. 367.
 num. 15. cum seqq. lib. 3. Mieres in tract. de major. 1. p. quest.
 10. a n. 115. in noviori impressione.

Et quando quis præterdit jus universale in aliqua 131
 diocesi, probatis actibus particularibus in aliquibus
 locis ejusdem extendatur quasi possessio probata ad
 omnia alia loca ejusdem diocesis, atque pro ea danda
 sit manutentio. Vide Gratia. ubi proxime a n. 41. & vi-
 dendus à princ. illius c. ubi aliqua alia ad propositum,
 & in n. 38. quod per retentionem actus possessorii in 132
 una particulam muri, prout fenestra, conservetur quasi
 possessio in toto muro.

Hinc est, ut per solutionem, & receptionem partis 133
 pensionis constituatur in quasi possessione exigendi totam
 pensionem integraliter promissam, & constitu-
 tam, ut resolvit Rota coram Card. Pamphil. Reati.
 pension. 15. Decemb. 1599. & coram R.P.D. Pamphilo
 Pamphilonensis pensionis 16. Januarii 1613. Gratia. testa-
 tur in disput. foren. c. 426. n. 1. & c. 13. n. 17. Facit etiam
 quia ille dicitur possedisse, & præscripsisse novalia, 134
 qui possedit, & præscripsit decimas etiam unius præ-
 dii, quia ob unitatem subiecti dicitur acquisivisse totum,
 Abb. conf. 71. lib. 2. Menoch. conf. 36. n. 12. cum seqq.
 Gratia. in discepta. d. cap. 113. num. 27. Felin. in cap. caus.
 num. 13. de præscrip. Caphal. qui plura adducit in conf.
 369. n. 16. l. 3. Mier. in tract. de major. 1. quest. 10. n. 110.
 in noviori impressione & num. 112. & 113. Alber. Brun. in
 tract. de augment. concl. 17. in princ. Rebuff. in tract. de
 decim. quest. 14. n. 20. pag. 57. Faciunt etiam quæ latè
 Peregrin. in tract. de fideicom. art. 48. a n. 74. Ant. de
 Butr. in c. si. n. 40. vers. idem si rector. de caus. poss. & pro-
 priet. Bal. in l. 1. C. de emanc. liber. n. 24. vers. & tu dic.
 Abb. conf. 54. n. 3. in princ. lib. 1. Alexand. conf. 68. n. 21.
 lib. 2. Rot. dec. 2. num. 3. de rescrip. in novis, & pluries ita
 determi-

determinasse Rot. cujus decisiones adducit, testatur
 Marefc. var. resol. lib. 1. c. 11. a n. 25. reddentes
 rationem, quia in juribus incorporalibus sufficit, ad-
 135 pisci possessionem unicus rei pro tota, in quibus pos-
 sessio conservatur.

Sed totæ hæ doctrinæ subverti videntur ex eo quod
 136 tunc juris universalis possessio extenditur ad aliam speci-
 ciem, etiam non possessam, comprehensam tamen
 sub eodem jure universali, alio scilicet non existente
 in possessione, siquidem in concursu particularis pro-
 bationis universalis possessionis probatio non operatur
 extensionem, ita ex latè congestis per Ant. Gabr.
 comm. opin. in de præscrip. concl. 2. n. 24. & seq. plurimos
 citat Mol. in tr. de Hisp. primog. l. 2. c. 6. n. 18. Abb. in c. 1.
 n. 8. ut l. i. pend. post Innoc. in c. cum venissent, de restitu-
 spolia. Capicinus dec. 189. & ita fuisse à Rota determina-
 tum in una Salmant. jurisdictionis 27. Junij 1582. co-
 ram Card. Seraph. in causa Aprutina jurisdictionis
 30. Martij 1606. coram Pamphil. testatur Marefc. var.
 resol. lib. 1. c. 11. a n. 19. & n. 18. ubi alias Rotæ de-
 cisiones recenset; ergo cum ordinarius reperitur in
 quasi possessione conferendi illud beneficium consi-
 toriale noviter repertum, de cujus provisione tractat-
 tur possessio juris patronatus universalis Regiæ majes-
 tatis in ceteris non erit extendenda.

137 Cui difficultati (quæ ingens est,) multis modis occur-
 res, cui primò respondere poteris, quod isthæc doctrina
 nullo potest modo verificari in nostro casu, quoniam
 impossibile est stante clausula irritante, de qua in bulla
 Apostolica, ut alius existat in possessione, ejus namque
 vim, jus & virtutem evacuat, inficit, & enervat præ-
 dictæ clausulæ effectus, cujus latius meminimus super-
 rius hoc capite, & magis in nostris terminis est doctri-
 na Nic. Garc. de benef. 5. p. c. 5. n. 99. 200. usque ad 103.
 138 Flores de Menaz. q. 10. n. 64. Put. dec. 189. lib. 1. & alii
 plures DD. quos adduximus supra ad hoc, ut provisio
 ordinarii contra clausulam irritantem, non constituat
 illum in possessionem, non turbaret patronum, & quan-
 diu appareat de titulo invalido, manutentio denegatur
 possidenti. Paris. conf. 27. n. 119. lib. 1. Aymon. conf. 134.
 n. 44. Bello. conf. 20. col. 9. vers. sterium fundamentum. Ma-
 resc. var. resol. lib. 1. c. 11. n. 59. ubi testatur, sic tenuisse
 Rotam in causa Elnen. 16. Decemb. 1588. coram Orano.

139 Secundò responderetur, quia illa doctrina procedit
 jure universali præscribendo, Catholica autem Majes-
 tas de suo jure universali conservando tractat dunta-
 xat, quia facilius tollitur jus querendum, quam jus
 quæsitum, maximè dato privilegio: per cujus usum in
 parte conservatur jus in totum, de quibus exactius dic-
 tum est superius, & probatum.

140 Tertio ulterius responderetur, ut contrarium procedat
 quando aliquis alius est in possessione ejusdem juris
 universalis, nam tunc non nisi in illo actu, in quo
 jus universale exercuit, illud præscribit, & acquirit, ut
 post plures quos citat, tenet Tiraq. in tract. primog. q.
 39. n. 30. sed ordinarius non potest præterdere hoc
 jus universale in beneficiis consistorialibus Hispaniæ:
 prout Rex, maximè quia hoc beneficiorum genus refer-
 vatum est Consistorio Papæ, juxta regulam 2. Cancel-
 lariæ, de qua per Nic. Garc. de benef. 5. p. §. 1. c. 14.
 in princ. ante n. 212. fol. 367.

141 Et corroboratur, quoniam utenti jure universali ex
 privilegio datur manutentio, etiam in speciebus, qui-
 bus non est usus; etiam contra illum qui juris assenten-
 tiam habet, aut possidentis jus commune resistat; ita
 fuisse decimum per Rotam in una Valent. decimarum
 20. Februarii 1598. coram Camillo Peregr. testatur
 Marefc. var. resol. lib. 1. c. 11. n. 31. & seqq. quæ agebat-
 tur de jure decimandi Archiepiscopo, & Capitulo
 competente ex privilegio in tota diocesi, quod est
 contra jus commune, ut in c. 1. de rescrip. in 6. & in c.
 Salgado de Protect. Reg.

ad decimas de restitu. spolia. eodem lib. ex ea ratione, quia
 probato privilegio cessat legis assententia, cum posses-
 sio justificetur cum titulo, & consequenter permitti- 142
 tur extensio ipsius possessionis, quæ erat prohibita, se-
 cundum Marefc. ubi proxime sub n. 32.

Sicque satis comprobatur remanere, quod ex jure 143
 patronatus universali vigore privilegij conservati in
 parte retinere & extendere jus in toto, & ad beneficia,
 quæ consistorialia noviter reperiantur & cognoscantur.
 Pro qua facit celebris doctrina text. in c. cum in
 tua, de decimis, per quem dicit Abb. in conf. 71. videtur
 prima fronte n. 1. lib. 2. & Alber. Brun. in tract. de argmen-
 concl. 17. in prin. Petr. Rebuff. in tr. de decimis, q. 14. n. 20.
 p. 57. Alciat. respons. 56. n. 14. Menoch. conf. 36. n. 99.
 lib. 1. Mier. tr. de major. 1. p. q. 10. n. 112. & 113. & per c.
 commissum, & c. contingat. de decim. tenet Covar. in pract.
 q. c. 37. n. 5. quem sequitur Marefc. var. resol. lib. 2. c. 11.
 n. 31. & 34. dum dicunt, quod probans possessionem 144
 ex privilegio decimandi in toto aliquo territorio res-
 pectu fructuum, qui in eo aliàs nascebantur, juvatur
 etiam respectu novalium postmodum repertorum in
 eodem territorio, aded ut si si de novo plantentur vites,
 vel nuces, in uno pradio, in quo quis præscribit de-
 cimas, hoc casu etiam habebit decimas ex illis arbori-
 bus de novo plantatis, juxta præfatam doctrinam, ita
 fuisse tentum in una Hispalen. decimarum 11. April.
 1567. testatur Marefc. d. n. 32.

Quibus septimò convenit, quod advertit Caved. in 145
 tr. de patron. regio c. 10. n. 7. vers. advertendum, quod pro-
 visiones, & præsentationes factæ per Cæsaream Ma-
 jestatem quorundam beneficiorum ad ejusdem Regium
 patronatum pertinentium, impedit præscriptionem
 etiam centenariam in aliis beneficiis ejusdem qualita-
 tis, & ita fuisse determinatum Lusitanæ in favorem 146
 patronatus Regii, in quodam beneficio, quod spatio
 plus centum annorum provisum fuerat, per renuntia-
 tionem, advertens quod resignationes plerumque in
 causa sunt, ut ignorentur vacationes: Imò plus dicit 147
 ipse Cavedo in eod. tract. de patronatu Regio, quod in his
 beneficiis quæ cognoscuntur, certumque esse juris
 patronatus Regii, ejus esse speciale prerogativam
 non currere præscriptionem, imò in Camera plurima
 beneficia oblita recuperata fuerunt, quod potest sustine-
 ri ex considerationibus à nobis hucusque adductis, vide
 infra n. 279. cum seqq.

Et illud est advertendum, quod in horum consisto- 148
 rialium beneficiorum præscriptione non potest dari
 immemoralis, quæ requiritur saltim, cum sit hujus-
 modi beneficiorum jus patronatus incorporatum cum
 Regia corona, eique pertineat, ut constat ex d. Bulla
 Adriani ibi, successorum vestrorum, & iterum ibi,
 suosque, ac dictos successores vestros, & c. & perpetui-
 tatem, & c. quæ inducunt incorporationem cum Reg-
 no. Et idè est de Regalibus, quæ nisi per tempus
 immemorale adquire possunt, ut per text. in c. super
 quibusdam §. 1. de verb. signif. tenent Abb. ibi in gl. in vers.
 non stent & gl. in c. innovamus, in verbo Regum de censib.
 idem Abb. conf. 94. column. 1. vers. sed iis non obstantibus. p. 1.
 Martin. Laudens. de principibus q. 171. l. 1. in conf. 208.
 col. penult. vers. tamen col. 2. Bar. in l. quominus q. 2. v. r.
 etiam habet licitè. ff. de flam. Masc. de prob. concl. 1215.
 n. 50. & quod in similibus terminis dicit ipse ibi n. 47.
 Conrad. in temp. judicium lib. 1. c. 1. de Imperatore §. 4.
 vers. 1. in aque num. 10. fol. 64. & post Felin. & Peregrin.
 tenet Mier. de majoratu 4. p. quest. 21. sub n. 52. Nihilominus
 à tempore dictorum indultorum usque nunc
 præsens non potuit in his beneficiis consistorialibus
 induci nec formari immemoralis præscriptio, cum 149
 nondum sint transacti centum anni; indultum qui-
 dem Adriani VI. concessum fuit anno 1623. Clem.
 N n 3 autem